

Suvenir *)

dein Italia 24. Februar 1853.

Fratiloru! Déca aveti Gazet'a au Foi'a, in care se incepe Mihulu lui Istrate, tramiteti-mi-o cá se-lu legu da capo, pentruca estu numeru nu mi-a venit. Bine se porta Mihulu: obieptulu dramei é forte bine alesu: ce pote fi mai delectatoriu decâtu faptele strabuniloru celebrate de geniulu stranepoțiloru; singura inscriptiune a dramei trage la leptura pe totu romanulu, la leptur'a resbelului intre unu principe credintiosu natiunei sele si altulu re-negatu; candu ai ajunsu la fundulu scenei 'ti pare reu ca-ce se finese asiá curundu, si di ce nu este tiparita tota Foi'a numai cu Mihulu si Stefanu si Mateiu Corvinulu; descrierea unguriloru respunde prototipului, poetulu cunosce bine proprietatea cea predomnitoria a ungurului: superb'ia; vorb'a lui curge linu ca Muresiulu, cumu curge unu riu provenitoriu dein fontana originaria, nu din frantura de nuoru cá unu torinte neregulatu; in ghirland'a sea cea frumosa impletesce si câte o flore de sperantia italica pe langa nadesdea sauomatica; linbovulu celu rece dela polulu gerului 'lu incaldiesce a uneori cu amore ferbinte merediunale: io speru ca si slav'a anca o vá aruncá acusi in foculu amorei natiunali cá se arda deimpreuna cu tote maracinile barbarismiloru, pentru cá se cresca in loculu loru numai flori de cele frumose dein gradin'a limb'ei strabunesci.

*) Ne luamu cutezare a impartasi acésta co-respoundintia sub acestu titlu, cu scopu cá se deservésca de modelu atatu in privintia stilului celui curetoriu, dulce, ne aseptatu si totusi atatu de curatu de strainisme, catu si pentru nutrimentulu spiritalu ce'lu potu afla poetii in tr'ens'a si cu densii si cititoriu. — R.

Literatii nostri se adopera a introduce literele in loculu sloveloru: nu ajunge: o limba mestecata cu vorbe straine, barbare, totu urita vá fi, ver se vá scrie cu litere, ver cu slove; mai anteu amu devé se schimbamu vorbele si sentiemintele straine cu vorbe si cu sentieminte natiunali, care le-amu fostu perdutu prin nesciintia si insielatiune rea, si apoi aceste-a se le imbracam in litere si in fapte demne de memori'a strabuniloru.

Aci anca poetii potu face mai multu decâtu toti, cu tote ca si altii — piptorii, invetiatorii, scrietorii, preotii, diregetorii — anca 'su detori a nutri sentieminte natiunali, si au detorii chiaru si in respeptulu limb'ei; ma la cantarea poetului se aduna omiiii cá la sunetulu ceteri celei mai armoniose: de poetu asculta toti, pentru ca-lu ama: de l-au si persecutatu in vietia, dupa morte i inaltia statue si altarie: scol'a poetiloru a fostu educatori'a eroiloru dela Omeru pene in diu'a de adi: poetulu reguleaza limb'a si gustulu bunu, cuvintele lui cele noue inflorescu cá tineretiele, si sunt placute, pentruca-su glorificate de geniulu lui, care fiindu schintea de focu crescu nu se stinge, neci imbetranesce fiindca este o parte dein vietia universului, care totu acelasiu a fostu din eternu, este, si va fi in eternu.

Este inse diferentia intre poetulu ce face versuri nechiamatu, si intre celu ce face din indemnulu dumnedieului ce l-a tramisu: celu d'anteiu nu si vá comendá oper'a si limb'a ver câtu se vá frementá a plini scaderile naturei cu elegantia stilului, éra cugetele geniului sunt radiele sorelui, si cuvintele cu care le imbraca stralucescu in glori'a loru mai multu decâtu diamantele Angliei si alu principelui de Lahore.

Ma sorele nu inlumineaza dosurile, si plantele din fecie pentru infratirea loru cea de aproape cu radiele sorelui sunt mai frumose si mai voiose de-

cātu cele dein umbra palite si triste, asiá nu ilumineza neci geniula fara numai cuvintele cele ce-su infratite de aproape cu natur'a din care a cursu limb'a la inceputu; din contra barbarismii nu-i vá ilumina neci unu geniu romanescu descindere-ar' chiaru din Olimpu cu lumin'a aprinsa de Apolone ensusi, cuvintele cele straine voru remané totdeauna intunecate cá fundulu abisului, fara gratia si fara gustu, pentruca se pare a fi diferentia originaria intre limba si limba, intre cuvinte si cuvinte, cum este diferentia intre natur'a acea ce le-a creatu si intre aceea ce le-a adoptatu, si cumu este diferentia intre ginte si ginte; se pare, ca pe langa identitatea cea originaria a drepturiloru si a demnitateru omenesci, si a stimei cu care-si sunt detorie gentile in mesura ecare, subsiste o diferentia nu mai pucinu originaria a gratieloru care le-a impartitu natur'a la ginti, cumu le imparte feteloru aceleiasiu mame in gradu mai mare séu mai micu; si acésta diferentia asiá é de adeverata si reale cá si variatatea pamentului si a ceriului, care a nascutu pe Greu si pe Eschimosu, pe Romanu si pe Camciatcanu, si apoi cine se se mire de diferentia cea nemutavere a efeteloru, care o vedemu si intre limbale cele aspre si dulci dela natura, candu diferescu cauzele facutorie?

Poesi'a la romani se alla anca in demanetia la resarita sorelui; unu coru de genii a plecatu odata cu diorile cá se se suie susu pe culmea muntelui, unde se-si inaltie monumentulu nemurirei, care se vorbesca la generatiunile viitorie cumu vorbesce Iliad'a lui Omeru si Eneid'a lui Virgiliu; ma le ese in cale limb'a cá o pantera maculata cu colori multe, si-i impedece de nu potu inaintá, li se mai areta anca câte unu ursu, câte unu leu si câte o lupoaia, care-i face de tremura din tote medularile, scadu cu anim'a si perdu sperantia se ajunga pe culmea dorita; de aceste fere numai asi'a voru scapá poetii romani, deca-si voru alege unu duce, unu maestru c'a alu lui Dante; estu maestru i vá invetiá si pe poetii nostri cumu se vorbesca curatu si frumosu, pentru ca elu estu fontan'a nesecata din care curgu riuri de elocentia si astadi cá inainte cu doue mii de ani, elu este lumin'a si onorea poetiloru si astadi cá pe tempulu lui Dante, elu le vá face nume si onore si poetiloru natiunei nostre cu stilulu seu celu frumosu, numai se-i invetie cartea cu studiulu si cu amorea lui Dante. Mai sunt anca si alte fere, care sparie pe multi poeti, cumu

é fer'a acea-a ce se dice „necunoscerea naturei“: acést-a fuge de unu studiu profundu alu naturei, ale carei frumsetie este chiamatu poetulu a cantá cá unu preotu dupa ordinea lui Apolone, se alunga cu filosofi'a naturei si a chiamarei omului, care stralucesce cu atáta pompa in operele lui Schiller, in urma cu istoria natiunei nostre si a altoru natiuni, cu care au avutu de a face si dela care au suferitu romanii.

Inse déca-lu va conduce pe poetulu romanu despre o parte Virgiliu cu stilulu seu celu curatitu de tota rugina straina, despre alta parte filosofi'a cu ideele adeverului, a frumsetiei si a vertutei, atunci nu-i va mai stá in cale neci o fera, elu vá merge liberu si fara de frica, va cantá cá unu profetu minunile viitoriului de auru si vertutile eroiloru romanesci cá unu altu Omeru, eroismulu atletiloru nostri nu se va mai aretá pe scena plinu de tina si de pulbere straina, ci se va infaçiosia in tota splendorea sea cea natiunale; dinaintea geniului romanescu, ce va purcede pe calea acésta, va amuti tota critica, elu 'si vá captevá animele tuturoru cu frumseti'a cea originaria a limbei strabunesci; de s'ar' sui in ceriu, cu cantarea sea va storce aplausulu celoru ceresci; de va descinde la iadu, acolo anca i va deschide portile iadului cu respectu Cerberu, canele celu cu trei capete, si Plutu lupulu celu turbatu i se va inchiná cá unui Virgiliu si Alighieri; candu va resari estu Luceferu pe ceriulu romaniloru, betranii ei voru intineri de bucuria, fetele ei voru coroná cu flori pe angerulu care vá cutediá a luá velulu strainu ce le intuneca acumu gratiele italice, feciorii 'lu voru purtá in triumfu cá pe unu mare erou, care a stersu macula straina de pre numele romanescu, poporul i va eterná memori'a cu mormentu de neuitare, care-i-lu va inaltia in anim'a sea cea recunoscutoria cá restauratoriulu tineretiloru limbei sele.

Romanulu 'si ama originea mai multu decâtu ver care altu poporu, si-i mai place ce é natiunale decâtu ce é strainu, pentru acea-a poetulu romanu n'are de a se teme ca va fi neplacutu candu vá cantá in limb'a strabuniloru restaurata, nu neci decâtu, pentruca romanului place ce é frumosu, si bucurosu invetia, ajunge se-i dici, ca asiá vorbia parintii nostri in dile mai bune, si te va intielege indata ce voesci.

Cu tote aceste-a sunt unii, caroru nu le place lucru enratu si mai apera anca barbarismulu cu au-

toritatea proverbiului „verba valent ut nummi,” anca si cu alte autoritati: ma estu proverbu nu mai pote sustiené barbarismii pe tronulu limbei nostre, pentruca cuvintele strabunesci, care s'au fostu ascunsu de frica barbariloru, sunt auru si argintu curatu, care nu se devalva neciodata, si precumu nu perdu pretiulu virtutile strabunesci, ci stranepotii le potu imitá totdeauna, si sunt detori a le imitá. asiá se potu folosi ver-candu si cu tesaurulu limbei strabunesci far' de frica ca voru vetemá nu sciu ce dreptu de cuvintia bine intemeiatu prin usu de cente de ani. Ce dreptu pote castigá verodata nesciintí'a asupra luminei si nedreptatea in contra dreptatei? asiá nu pote prescrie neci uritulu in contra frumosulu de aru trece ori câte cente de ani, neci barbarismulu in contra spirituluu nationalu; dreptulu primatuluu limbei nostre in contra barbarismiloru é neinstrainaveru, eternu e nemuritoriu precumu este si numele celu frumosu alu gentei nostre, care n'are neci o asemenare cu barbarismulu strainiloru. Pentru acea-a slav'a si nadesdea nu se voru impamenteni intre romani de voru mai trece anca o mie septu cente de ani, vorbele barbare nu voru condecorá neci cuventulu Oratorelui, neci dram'a poetuluu romanu, cugetele loru cele sublimi imbracate in sdrentie straine voru geli cá o féta de principe in cárpe de cersitoria, cá madon'a lui Rafaele unsa cu coloru mestecate de piptorii dela Nicul'a.

Ma vedu ca am scrisu mai multe decâtu cugetám se scriu la inceputu. Am scrisu inse in sperantia ca nu ve veti uri legundu-mi leterele, mecareca nu cuprindu neci o descoperire noua, pentru acea-a mi si incheiu leter'a fiindca nu-mi é voí'a se facu disertatiune asupr'a limbei, séu se scriu arte poetica nefiindu poetu, neci vreu, fiindu profanu, se me punu archimandritu peste poeti cá se-i desgustu cu o censura nedemua de a intrá in santuariulu poesiei; totusi mai dicu anca odata, cumca chiamarea poetuluu romanu nu sta intr'acea-a, cá se semine in gradin'a sea scái de cei ce au cadutu pe pamentulu Romaniei din codele cailoru rusesci, eri alalta eri, au inainte de cente de ani, é totu un'a, ei chiamarea lui dupa dorulu si parerea mea é: cá se deschida o gradina noua tinerimei romane, si se o invetia a culege flori ne atinse pene acumu de mani profane, de venturi sauromatice; „slav'a“ si „nadesdea“ si „vecii veciloru“ se remana pentru bozinade de cele ce se tiparescu la Tamburini, si

pentru cei ce facu versuri in pedepsa si pentru ministrii idoliloru barbarismuluu strainu, carii nu voru se aduca ardere de totu curata pe altariulu celu santu alu nationalitatei nostre, éra ponteficele gratieloru romanaesci candu vá cantá in beseric'a limbei strabuniloru nostri se nu le mai supere umbrele cu sunete barbare, pentru ca beseric'a acésta nu é barbara, ma romana.

Valete e nu uitati a-mi tramite Mihulu. B.

Unu ce Mythologisticu.

Consiliu Zeilor Romani asupra Fiuluu reteditu.

(Capetu.)

Dar asé au voitu Minerva, Zina sciintiei se fie dreptate; ero sau restituit in tempul lui Rakoczi limba romana si in cartile cele Besericesci, si cele politicesci, éro astadi se restituéscu si litterele cele formose romanaesci. — Gaudiu Minervii n'are capet, fiulu cel reteditu se întorce a casa, dopo ce si au respit tota averea, si Tatal el reprimesce in sinul suu. (—!)

Dopo cuventarea Minervei incepú Apollo, Zeu artilor formose a cuventa: sciu pe famosul Maior si envatfatul Sincai cari au scrisu cronica Romanilor, ce astadi se tiparesce in Moldavia de Principele Domnitoriu, sciu co a essitu Istoria lui P. A. despre fii nostrii romani cari luptauduse barbatesce capatara cuuná de lauru dela santa dreptate a marituluu tronu. Melpomene a semnfacut co teatru romanaescu este gata, si are d'in sinul natiunei Romane barbati in deprinderea acésta, care cu sete se asculta de ceialalti fii ai natiunei. Calliope memora Poetii Romani cu opurile sale aduse pe altariul Minervei, cari arata susletire, spiritu innaltu, si gloria Romana. — Terpsychore Zina jocului, cu mare bucuria aduce reportul suu, cumco poporu romanu adus de Traian de 1747 de anni intre varvari, intre popore straine, de alta limba si neravuri, totus cu sferitate si au pastratu tote datinele, tote traditiunile sale, si jocul rapirei vergurilor si alte ca aceste. —

Polyhimnia sculanduse spune cu dulce placere, numele oratorilor Romani, memorédie pe A. T., cum capatasera in anii trecuti intre envaciatii academiei in Vienna cuunua de lauru; aduce inainte pe Gloriosii Princi Domnitori ai Principatelor, cum

se nesuescu a innainta cultura si industria romana, memorédia pe marele barbatu al natiunei pe Vasilie Erdéli, care se sertvesce pentru binele comun, si animédia pe fidelul suu popor la infintiarea scólelor mai innalte romanesci. —

Dopo referadele acéste ale deschilinitilor Zei: se determina cu intieles unanimu, ca mai mult Marte se nu se trimita peste Romani, ca dopo ce Romanii, nepoti ai gloriosei vitie romane, au tinut cu fideritate tóte thesaurele natiunei romane, in Dacia intre popóre varvare, au aperatu cu riuri de sange limba si nationalitatea sa peste sierie de se-cule, si n'au lasat gloriosul suu nome sal nimicésca nici Hunnul, nici Tatarul, nici secera cea argintita, adéca Semiluna, si asé au fost poporu credintios vitiei cei mare Zeiesci intre sabia, intre focu, si intre ori ce jugu. Deacum inainte 'l vom lasa in pace, sa lucre pamentu, sa studia Minervei, sa se negociatorésca in lumea larga si se inflorésca subt gloriosa Guvernare a Austriei. Puterea lui Eris se va strica ca se fia intielegere intrensii s'a nu se mance unul pe altul pentru polemii, idei seci, ci s'a lucre impreunati la civilisatiune si demnitatea cetatiana. — Lui Vertumnu Zeului certelor i se va impune, ca se nu vréshésca Poporul acest amator de pace, amator de sciintie, si noe dilectu, ci sa 'llase in pace se vedem óre ajungea o ba aurita etate dela care s'a departat. —

Fininduse consultatiunea, Iupiter Zeul cel mare ei dede o instructiune fiului celui retedit, semi Deului in scrisu, caré se o arete natiunei romane; care instructiune are urmatoriu tinut auritu „unitis viribus“ s'e lucrati la salutea Austriei, la apárrarea numelui Roman, la civilisatiunea si demnitatea vóstra, ca de alte ori cand vei veni la Olympu a cerca secrete se aduci cununa de Lauru depunenda in Museul Olympului. — Fiul cel retedit semideu capatandu absoluteone se stramutá ero in omu, si astadi astepta pe fiescare Romanu sei referédie aurita instructiune a Zeului celui Mare. — Spinusu Iannariu 5. 1853.

V. Vancu.

Fortun'a vietiei.

Fortun'a vietiei mele
Asscendenduse in noru,
Spre a petrece dile rele,
Imbracai negru covoru.

Intr'a montiloru tacere
Essilatu — quaquí nu sentiam
Dup'a altora parere —
De bradi formosi me umbream;

Locuri reci a mea sedintia,
Pesterile alu meu palatu,
Unde nu umbla fiintia
Pe Diana am adoratu;

Vervu de montemi fu sedinti'a,
Totu quei crudu m'a mpressuratu,
Vrendu semi stérgea si seminti'a;
Dar' Diana nu m'a datu.

Sub deescu scutu p'intrá fere
Sute ani m'am' pre amblatu
Fui supusu la mii de rele;
Dar' totu mortii nu m'a datu

P' asta cale seriósa
Secli d'ani am petrecutu
Natur'a misteriósa
Ingheciata-mi s'a parutu;

Érn'a rece ingheciata,
Sentiulu meu n'au ingheciatu;
Quaqui animami sfasiata
Viitoriu bunu a speratu;

Si quando in nai'a dorerei
Bunului Deu me rugam
Vediui radi'a primaverei
Que dorind' o asteptam;

Vediui radi'a legei sante
Tiparita p'orizonu,
Va fi capatu — o Pariate! —
La doreri — que'n monti resonu. —

Echo in monti audu sioptesce;
Diosu vestmentu intunecatu!
Padia legei te umbresce....
Numai lucr'a ne 'ncetatu. —

Atiliu G. P.

Unu Poetu.

Catra altu Poetu din Eliconu.

Ca vergur'a 'nvalita,
Candu anima i sagéta
O radia de amóre,
Ascundi talentulu teu!?

Roman'a si asuprita,
Ea furc'a si léga 'n siolduri, —
Cu fusulu plinu se'ntórce;
Tu Febe taci mereu!?

Geniulu nu se 'nfrange,
Nu nu, in orcu adóra
Candu mintea, candu natur'a
Candu belulu, Fetulu meu!

№. архивей:	Анзи:	Јана:	Зіоз:	№. архивей:	Анзи:	Јана:	Зіоз:			
77 ші 81	1736	—	—	Протестъциі аспира Сасілор де гредъциле че ле пвнеай.	153	1760	—	—	Дго. Іоан Скарлат Григоріе Гіка вв. дго.	
82	1698	—	—	Віа дн деалла Скеіенілор кѣтпиратъ ші зѣлоцітъ.	159	—	—	—	Дго. Контрактеде преоцілор фвнгенці кѣ че кондіціі.	
83—102	1738	—	—	Прігоніріде Скеіенілор кѣ Сасі дін Брашов.	160	1764	—	—	Гѣверизларатъ кѣ вреа сѣ деа кѣ интерес стареа Бесерічей де 500 ф.	
103	1738	—	—	Декрет дела Императъла, ка Магістратъла Брашовълаі сѣ пѣтаі кѣтезе акълака дикртеа Бесерічей таре.	161	—	—	—	Мошіа Какалеціі веці дела жвнѣнеаса Замфіра.	
106	1740	—	—	Хрісов дела Міхаі равовідъ вв. пенѣтръ віпврі ші вііле дела Пітешті дн Деалла Топовенілор.	162	1766	—	—	Хрісовъла дела Григоріе Александръ Гіка вв. пенѣтръ 8000 аспрі.	
107	1738	—	—	Ресолъціе дела Прінца Ловковічі, ка сѣ адъкъ днѣоче словод вівспіде ші вітеле дін Валахія.	171	—	—	—	Сѣ чере деслашпире днпрівіреаВѣтѣі вівзлаі дін Валахія.	
113	1648	—	—	Карте de Danie дела Дімітріе Влаікз пенѣтръ Мошіа Бадіштені дѣрвігъ Бесерічей.	173	—	—	—	Карте дела Екатеріна Имперѣтеса Рѣсіей Стѣжднпреа лівезілорѣ дін Поіанъ.	
115, 122 ші 131	1744	—	—	Хрісов дела Іоан Ніколае вв. ад Молдавіей, прін каре днтѣреште Хрісовъла лѣі Константін Ніколае вв, пенѣтръ 8300 Аспрі не тот анъла даці Бесерічей.	174	1773	—	—	—	Хрісов дела Іоан Александръ Іоан Інцилант вввод, пенѣтръ 9 Пороне де віе, дн Деалла Скеіенілор, Валаеа Гречіі Сѣд Саак.
116	1746	—	—	Дго. дела Іоан вввод пенѣтръ Вівзрі.	179	1780	—	—	—	Дго. Вівзрі сѣ пот адъче дін Валахія, фѣрѣ ватъ.
126	—	—	—	Рандзіала Магістратълаі пенѣтръ Поіана дін Болгарс.	183	—	—	—	—	Мошіа Бадіштені ші Хотаръла еі.
135	1760	—	—	Дго. дела Гіка вв. ад Валахией де ватъ.	184	—	—	—	—	Днсетнаре пенѣтръ Історія романілор дн Шкеіс, а сѣлїтеі Бесерічі ші а реліціей лор.
139	1760	—	—	Дго. Іоан Тодор Гіка вв. Валахией де чеі 8300 аспрі.	185	—	—	—	—	Заніе де 8 Пороне віе дн Деалла Ногованілор дела Мон. Іосіе.
147	1761	—	—	Дго. Міхаіс Равовідъ пенѣтръ вівзрі.	191	—	—	—	—	Інстанціе кѣтръ Кѣтартъ Импервнъ кѣ ресолъціа пенѣтръ ватъ кѣ предъла де 1 % сѣ потъ адъче фѣрѣ ватъ.
					197 ші 208	—	—	—	—	(Ва арта.)

РЪГЪЦІДНЕА ПОЕТЪДІ.

I.

Маї ъпгъѣ de тоте, креатор дналт,
 Мъдътеск къ 'н лъме м'аї фъкът вьрват;
 Къ маї фъкът ливер, четъдеан роман;
 Ши 'ми аї dat de Патріе цара лѣ Траіан;
 Къ 'ми аї dat зп татъ, вьп ши дпвѣдат,
 Каре жертѣи тотъ de м'а лъминат;
 Къ 'ми аї dat о мъмъ, аңдел пѣзитор,
 Че сѣдї дп mine сакръл тѣъ амор;
 Ши к'аї пѣс дп mine факла Поесїеї,
 Каре дпмї аратъ Патріа Армонїеї.
 Дълче Поесїе, тѣ ештї віада mea,
 Тѣ ештї ферїчїреа, ши сперанца mea!

II.

Де ачестеа тоте, Маре Креатор,
 Дпї рѣтѣѣ преа фортѣ рекъноскътор.
 Дар дѣ'ми, о пѣрїнте, дѣ'ми ши о cogїе,
 Дп аңдел кѣстѣде, аңдел d'армонїе,
 Каре сѣ 'ндѣлчѣаскъ трїстѣ віада mea,
 Ши сѣ 'нсъфлѣедезе сїмплѣ пана mea!
 Ши атънчѣа, Dómnє, da! амї пѣтеа зїче:
 „De кѣт тодї дп лъме сѣпт чел маї ферїчѣ!“
 Ферїчїреа пѣ ѣ, пѣ стѣ in повлѣде,
 Нѣ дп авѣдїе, пѣ дп фрѣмъседе;
 Нѣмаї тѣ, Віртъте, прокърї ферїчїре,
 Дълче ши етерпѣ, да віата-оменїре!
 Черкъл ферїчїреї есте фортѣ мїк:
 О мъмъ, о содъ, ши зп вьп амїк.

III.

Пѣрїнте: аї Віртъдѣї, Креатор дналт,
 Крїстѣ, че пѣтрѣ ѳменї те аї сакрїфікат,
 De превѣде окї'дї къ ініма mea
 О! те рог, къ лакрѣмї, іа'мї зїлѣле мелле
 De кѣт сѣ фїѣ прада копшїїнѣї мелле;
 Гонїт дїнтре ѳменї ка зп наріа,
 Ши пѣртънд рѣшїнеа скрїсѣ 'н фрѣптеа mea!
 Лїпсїт d'орї-че віне, d'орї-че бѣкѣрїї
 Ши трѣнд дп лъме ка морт дптре вії:
 Ка Цїлберт маї віне дп гъноїѣ сѣ мор,
 De кѣт еѣ вр'о датѣ сѣ фїѣ трѣдътор;
 Дп флакърї геепале аръъ карма mea,
 De кѣт лѣї Сапана сѣ 'пкїнѣ пана mea!
 Фїлѣ-аї Марїеї, Крїсте-Креатор,
 Сїнгѣр Zeѣ пе каре дп лъме ador,
 Жѣр дп фаца лъмеї ши 'наїнтеа та,
 Къ еѣ а mea панъ н'оїѣ простїтѣа;
 Еа ва коръсенъде къ мїсїа са:
 АМОР, ВЕРІТАТЕ, ПАЧЕ а ѣпта.

Te аї креат ценїѣ пѣтрѣ Верїтате,
 Саѣ пѣтрѣ Аморѣ de ѳманїтате.

Дптрѣште 'н мїне, Крїсте-Креатор,
 Аморѣ Дрѣпгъцїї, аї Патріеї Амор;
 Ка лампа вісїдїї кънд с'о стїнѣе-еа
 Жѣдеде Віиторѣл demнѣ а тѣ аѣла

De mїсїа mea

De devїсїа mea.

1850.

C. D. Aricescu.

АБРОРА РОМАНЪ.

Дп ѣндѣр їнѣскът in vestїnte de лѣчїафѣр їнѣ-
 цїндѣсе с'прѣ арїпїле азрореї чѣлѣї маї тепѣре — къ
 неспѣсъ пѣтере ресѣра дптѣперекълѣ поңцїї dїn зрѣѣ
 а темпълѣї трѣкът — ловїнд къ аѣвастрѣле децїте лїра
 дївїнѣ че неѣма венїреа лѣчїосълїї Император препарат
 а премї счѣнтрѣл лъмїлѣрїї ши пе віиторїс.

In моментъл ачестѣ ештї de дѣпъ хорїзонт зна со-
 цїетате de варѣдї Romаnї in зпїформъ романъ, дп-
 фортмѣсѣдїї тот къ dїаманте ши петре лѣчїторѣ; пѣреа
 къ дпса азрорѣ дела дпншїї аз дпнрѣмъстатѣ разѣле.
 Ачестї салътарѣ ѣндѣрѣл, еар їел лї dede зна карте, а
 кѣрїла провідентѣ їнскрїпцїѣ ера їнкопїїратѣ къ о про-
 мїсїсїѣ дївїнѣ, карма чегїндѣсе ши дпнаїнте ши дпндѣрѣнт,
 тот зп дпцѣлес авѣа:

Романї!

Апї мѣлѣї віцї лъмїнА
 Нѣ дезїтацїї че въ спѣН
 Істї, рївалїї вострїї тодї
 Мълт се вор мїра акъМ
 Зрїос, грѣс ка нѣмънтѣ
 Ле ва фї лор тот кѣвѣнтѣЛ
 Цїнтїнд сѣ въ цїнѣ дп лаЦ
 Інвїншї вої сѣ пѣ въ дацї
 Вѣдїндѣвѣ попорѣвраВ
 Іп лъте сѣ арѣтацї
 Цапънѣл кѣлтѣрїї враЦ
 Ла перїкол кънд фѣ статѣЛ
 Днїцї фѣрѣцїї къ Императѣ
 Маї мѣлт дарѣ нїчекъМ
 Інтревоїїеї порѣдомпї
 Нїчї къ мїнчїснї дакъ спѣН
 А 'н шѣла, пѣлїцїї їертА

Фрѣзг..... а. 1850. Пона Теодорѣ Карѣне.

CENTINDE.

Религиозна не се întemeiază atît pe confesiune, cît pe fapte vărate, drept pe mi edifica-tóre de ferichirea de aprópelii.

Спекулативна лăквăриорă спиритале не не фаче ни, дакь не зрѣтъ тотъ чеа че не диктеазь спиритлă кьратъ крештинескь.

Ънде скъдериле ми видиле дѣтракъ вестжп-тлă пьравьриорă, аколо не се маі афлă дн вech vindecare ми emendăziune. —

LITERARIÛ.

Дн Іаші Молдавией с'а дѣинциатъ не де тьлатъ о компаниъ де литератї ми патриотї, ро-манї адевератї, карї аъ де скопъ а днавзди лектэра ромънїорă прип прелăкьрареа ми тиньриреа де кьрдї дн лимба ромънъ. — Фькьндьсе ачеаста кьноскьтѣ спре котьна възкрїа а аматорїорă де дьбогъдїреа литератэрей ромъне, не лїнсимъ а гра-тэла DDорă днпрепїазеторї ми а маі адаше, кь ар фї де дорїтѣ, ка скріиторї ми traductорї ро-мънї се чїтеаскь ми се зрмезе кьвїнтеле челе де азрѣ але знї дн чей маі марї кьрвацї ромънї кьпрїнсе дн епїстола дн фрвїтеа Нрлăї ачестэїа ми кь ачеаста ам зїсѣ тотъ че ар фї де дорїтѣ. —

Тотъ ла ачеаста Компаниъ с'а нсѣ сьв теаскь зрѣторїлă онѣ, пентрѣ каре се фаче ми провокаре ла прензмерьдїзне прип о днштїнциаре, каре о ретїнзрїтѣ дн зрѣтореле :

Прензмераре

КОЛИБА ЛЪІ МОИШЪ ТОМА

саѣ

Вїеада негрїор дн сьдъа статэриор-вїте дн Амерїка.

Традъчере дн 2. Возьме дн 8. не хьртїе велїнъ.

Прецлѣ знї есемпларїѣ есте онѣ двацїцї.

Романлă ачестѣ вестїтѣ се тїнреште акъм дн тїпографїеа сьсѣ ншїтѣ ми ва ешї чей тьлатъ пьнъ ла 15. Ізніѣ. — Банї се пьтескь акъмъ не дїзътате саѣ ми тоцї, де каре спре асїзтраоцъ ва прїмі вїлетѣ де прензмераре.

Скрїереа ачеаста, пьвлїкатъ дн Амерїка, аъ кьштїгатѣ знї ськчесѣ не каре нїчї о скріере п'аѣ

кьпътатѣ вре одїноарь. Ачестатї сьцетэтра вїе а скьлвїей.

Дн Амерїка с'аъ вьндьтѣ, дн кьрчере де треї лънї, о сьтѣ чїнчїзечї де ми есемпларе кь прецѣ де 45 леї. Де а вїеа ншїтѣ че с'аъ ншноскьтѣ дн Енглїтера, ми патрѣ edїцїї deodatъ се пьвлїкьр ла Лондра: зна дн трьнселе саѣ тїнзрїтѣ дн о сьтѣ ми есемпларе. Ншї нїчї знѣ цїзрнал, нїчї о ревїсть каре сь не фї datѣ о критїкь ми знѣ ана-лїсѣ; не есте о касъ дн каре сь не фї стрьвьтѣт, нїчї знѣ онѣ, нїчї о фемее, нїчї знѣ копїлă штїндѣ каре каре сь не о фїе четїтѣ О новъ edїцїе лăзстратъ саѣ пьвлїкатѣ кь о префатъ скріеъ де Лондра Карлїстѣ. Театрэрилe се фолосескь, днсешї романциерїї креазь имїтацїї. Претэтинденеа ла Лондра окїл се опренїте де їнскріпциеа ачеста: Ко-лїва лăї Мошѣ Тома. лїпїтѣ не цеамэрилe негьдъторїорă де цїзрналe, де хьртїе, де стампе шчл. шчл. Тотъ кь асемїнеа ентэсїастѣ саѣ прї-мїтѣ скріереа ачеста дн Францїеа ми дн Церма-нїеа прекътї ми дн алте цьрї.

Азторэа есте о фемее некьноскьтѣ пьнъ а-кьнѣ, де ми еа аъ пьвлїкатѣ пьнъ асгьзї вре о патрѣ романзрї; еа се ншметте Хариета Бешперѣ Стове.

Кьртїцїка ачеста кьпрїнде дн кьтева сьтїмї де фееде тоате элементеле знїї реорганїацїї мо-рале. Скрїереа ачеста лїпїтѣ де лăкрїмї ми лїпїтѣ де фобѣ фаче дн моментлă ачеста цїзрлă лъмей: днпьлдітѣ прип сьтїмї де ми, еа алеаргь дн дн-веле етїсферї, сторкьндѣ лăкрїмї дн тоцї окїї че о четескѣ, фькьндѣ сь се днфїорець тоате зрєкїле че о аздѣ ми сь тремэре тоате тьпеле че о цїнѣ. Ачестатї ловїтэра чеа маі аѣнкь поате че саѣ datѣ скьлвїей: ми ловїреа ачеста саѣ datѣ де о фемее.

„Дакь пьнъ ла сьършїтлă тїнзрїей ворѣ soci де ла Нарїсѣ ми стампеле че с'аъ комедатѣ де тьлатѣ, се ворѣ лăзстра вре о 500 есемпларе алѣ кьрора прецѣ ва фї чева маї спорїтѣ. — Спре а днлэтэра оаре каре нешлудьтїрї амьдоже волэ-теле се ворѣ днпьрцї де одатѣ.“ Т. Кодрескѣ.

Редакцинеа прїметте кь тотъ възкрїа пре-нзмерьдїзнеа ла онлă ачестѣ рензїтїтѣ. Р.